

III. PEDAGOG

3.1. TREŚĆ MATERIAŁU

Z wyjściem do teatru jest podobnie jak z wyjściem dziecka do każdego innego miejsca: tak samo należy je przygotować do przebywania w restauracji, w kinie, w podróży czy na koncercie. Oczywiście teatr to specyficzne miejsce, inne niż kino czy muzeum, ale pewne oczekiwania wobec zachowań społecznych są podobne: należy uczyć dziecko nie przeszkadzać innym, szanować cudzą pracę, komunikować się szeptem podczas trwania przedstawienia, rozmawiać po obejrzeniu spektaklu czy filmu itd.

Warto zacząć od uświadomienia dziecku, czym jest teatr, co to za miejsce, na czym polega, co się w nim odbywa, jakie są zasady jego funkcjonowania. Pokróćce wyjaśnić, że w teatrze zwykle jest podział na scenę i widownię, że na scenie są aktorzy - na czym polega ich rola, że jest scenografia - do czego ona służy, że aktorzy posługują się rekwizytami i przebrani są w kostiumy, a widzowie przychodzą coś oglądać - podobnie jak w kinie, ale inaczej, bo zamiast ekranu i obrazu mamy żywych ludzi na wyciągnięcie ręki. To, jak dogłębnie przedstawimy te kwestie, zależy oczywiście od wieku dziecka, jednak im wcześniej zaczniemy taką domową edukację, tym szybciej dziecko będzie gotowe na wyjście do teatru.

3.2. LITERATURA WYBRANA Z KOMENTARZEM

3.2.1. N. . Jaworowska-Duchlińska, Z duchem (do) teatru, Warszawa 2017, s. 10-12.

Wstęp

Aby dobrze zrozumieć wartości przekazywane przez teatr, najpierw warto oswoić dzieci z tajnikami tej sztuki, wyjaśnić pojęcia z nim związane, opowiedzieć o specyfice tej formy wyrazu artystycznego. Świetną pomocą okaże się książka „Z duchem (do) teatru”, która stanowi przystępne kompendium wiedzy o teatrze, dostosowane do możliwości percepcyjnych przedszkolaków. Nietuzinkowo brzmiące terminy specjalistyczne, pojawiające się w tym opracowaniu, z pewnością zaintrygują ciekawe świata sześciolatki. Zwłaszcza, że w tytule pojawia się tajemniczy duch...

Cytat

„Do teatru zawsze powinno się ubierać elegancko, odświętnie. Niestety wiele osób o tym

Program wychowawczy > Klasa 0 > Wartość XI > Wartości przekazywane poprzez teatr

zapomina. Widzowie często przychodzą w strojach codziennych. Tym samym okazują brak szacunku aktorom, innym widzom, a sobie odbierają przyjemność odczucia, że wieczór spędzony w teatrze to czas wyjątkowy.

Po wejściu do teatru okrycia wierzchnie, czyli kurtki i płaszcze trzeba zostawić w szatni.

Spektakl zaczyna się punktualnie. Nie można się spóźnić, bo po trzecim dzwonku nie zostanie się wpuszczonym na widownię.

Zawsze należy przechodzić przodem do osób siedzących w rzędzie.

Podczas spektaklu nie wolno jeść (nawet cukierków!) ani pić.

Brawa bije się po zakończeniu spektaklu, nigdy w trakcie.

Trzeba wyłączyć lub wyciszyć komórkę. Rozmowa przez telefon lub z osobą siedzącą obok przeszkadza aktorom i innym widzom. Oczywiście nikt nikogo nie może za to ukarać lub wezwać policji w celu wystawienia mandatu, jednak takie zachowanie nigdy nie spotka się z aprobatą pozostałych osób na widowni i świadczy o braku kultury.

Nie wolno robić zdjęć.

Niegrzeczne jest również opuszczanie widowni w trakcie spektaklu. Wyjątkiem jest nagły atak kaszlu. W przypadku przeziębienia w ogóle nie powinno się chodzić do teatru. Słynny brytyjski aktor Alec Guinness (czytaj: alek gines) zwykł mawiać: „Tylko niewielu ludzi cierpiących na kaszel idzie do lekarza. Większość z nich idzie do teatru”. To żart, ale warto wziąć sobie te słowa do serca!”.

Podsumowanie

Ważne jest by przed wyjściem do teatru naświetlić podopiecznym zasady tam obowiązujące. Należy jednak pamiętać o tym, że dziecko uczy się świata głównie nie poprzez nakazy, zakazy i upominanie rodziców, ale przez autopsję - przez własne doświadczenia, przez dotykanie, smakowanie, sprawdzanie, testowanie, eksperymentowanie. Wielu z nas o tym zapomina. Dlatego oczywiście najlepszą metodą na poznawanie teatru jest po prostu bywanie w nim.